

ВЗАЄМООБУМОВЛЕНІСТЬ ЛІДЕРСТВА І ТВОРЧОСТІ

*О.В. Галух, здобувач вищої освіти групи Б-6/1
обліково-фінансовий факультет, МНАУ*

На сучасному етапі розвитку суспільства важливим чинником підвищення ефективності комерційної діяльності стає розвиток людського потенціалу, наповнення її професійно підготовленими кадрами, здатними своєчасно позбутись успадкованих непродуктивних стереотипів професійної діяльності та кваліфіковано відповідати на соціально-орієнтовані вимоги, які ставлять до фахівців із комерційної діяльності стосовно їхнього професіоналізму; чітко та якісно виконувати функціональні обов'язки в ситуації постійних змін, неузгодженості нормативно-правового забезпечення; глибоко осмислювати свої недоліки і професійні надбання, оцінюючи

ефективність їх використання в процесі управлінської діяльності, приділяючи при цьому особливу увагу безперервному професійному розвитку.

Лідерство - це здатність чинити вплив як на окрему особистість, так і на групу, спрямовуючи зусилля на досягнення цілей організації [1].

Лідерство - природний соціально-психологічний процес у групі, побудований на вплив особистого авторитету людини на поведінку членів групи. При цьому під впливом розуміють таку поведінку людини, яка вносить зміни в поведінку, стосунки, відчуття іншої людини. Вплив можна надавати через ідеї, усне і письмове слово, через навіювання, переконання, емоційне зараження, примус, особистий авторитет і приклад [1].

Будь-яка діяльність (праця), фізична і розумова, може стати творчою діяльністю або творчістю.

Творчість – продуктивна людська діяльність, здатна породжувати якісно нові матеріальні та духовні цінності суспільного значення. Здатність до творчості – головна властивість людини, яка відрізняє її від тварин. Бути творцем – головне покликання людини [2].

Обумовлено, що в основному лідери створюють себе самі, тобто самотужки розвивають власні лідерські якості. Вони працюють над собою постійно, навчаються, зростають, і з роками стають все більш здібними та компетентними.

Доведено, що справжній лідер повинен володіти розвинутими комунікативними навичками. Він повинен вміти не тільки чітко і ясно висловлювати свої думки, а й володіти вмінням зацікавити своєю мовою присутніх, об'єднати всіх під загальною основою. У кожній ситуації треба вміти зорієнтуватись, зробити правильний вибір, ухвалити правильні рішення, потрібно розуміти закони природи і керуватися дарованими вічними цінностями, розвивати культуру взаємної довіри і поваги, адже коли різні люди працюють в одній команді, над одним проектом, дуже важливо працювати злагоджено, поважати відмінності, надавати творчий простір для інших людей, показувати особистий приклад. подумати про інших. Головною перевагою, без

якої справжній лідер просто немислимий – це впевненість у собі, своїх діях. Справжні лідери ведуть за собою своїм прикладом, а не штовхають інших іти вперед [3].

Обумовлено, що систематична, наполеглива і напружена праця є умовою успіху в творчості. За цієї умови виникають ті миті творчого піднесення, які називаються натхненням і за яких особливо успішно з'являються нові способи розв'язання завдань, з'являються нові і продуктивні ідеї, створюються центральні образи художніх творів тощо.

Яскравим прикладом лідера можна назвати суперечливого і найяскравішого політика ХХ сторіччя, а також воїна, письменника, шукача пригод, надзвичайно багатогранної людини, одного з тих творців світової історії ХХ століття, які зробили наш світ таким, яким ми його знаємо був Вінстон Черчилль. За своє довге життя він піднімався на Олімп влади і переживав жорстокі поразки, двічі звільняючи крісло прем'єр-міністра і відступаючи в тінь політичного забуття. У пам'яті багатьох він залишився як один з лідерів антигітлерівської коаліції і як людина, яка вперше заговорила про «залізну завісу» і поклав початок «холодній війні». Ставши творцем військово-морської авіації, наполягав на розробці принципово нових проектів авіаносця. Блискучий оратор, лауреат Нобелівської премії з літератури, природжений лідер, він як ніхто інший міг згуртувати націю в хвилину небезпеки і був лютим захисником свободи і демократії, він був людиною величезної сили волі [4].

На думку А. Менегетті, лідер — це людина, яка, задовольняючи власний егоїзм, реалізує суспільний інтерес. Розвиваючи власну діяльність, він розподіляє матеріальні блага та забезпечує роботою сотні людей. При цьому, лідер стимулює прогрес у суспільстві та вносить пожвавлення в економіку, що дає поштовх еволюції суспільства [5].

Отже, сутність лідера полягає не так у власному розвитку, як у вмінні надихати людей навколо та переконувати їх у їхніх надзвичайних здібностях та цінностях. Цінності лідера пронизують всю систему трудового процесу,

впливаючи на позитивні зміни в системі освіти, в колективі – це свідчить передусім про соціальну відповідальність, тобто лідер бере на себе цю відповідальність, усвідомлює це він чи ні.

Література:

1. Алфімов Д. В. Зміст феномену «лідерські якості особистості» / Д. В. Алфімов // Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах : зб. наук. пр. / Класич. приват. ун-т ; [голова ред.ради : А. О. Монаєнко ; редкол. : Т. І. Сущенко (голов. ред.) та ін.]. – Запоріжжя, 2010. – Вип. 11 (64). – С. 44–51.
2. О.А. Кривопишина Образ світу як рефлексивне самоздійснення творчої особистості // Новітня теорія тексту і системно_стратегічний підхід. — Режим доступу : biblioteka.cdu.edu.ua/cgi_bin/catsearch.pl?qttype=simple&query.
3. Ягоднікова В. В. Формування лідерських якостей старшокласників в особистісно орієнтованому процесі загальноосвітньої школи / В. В. Ягоднікова // Наука і освіта. – 2004. – № 7. – С. 328–330.
4. В. Татенко Типологія лідерства / В. Татенко // Психолог. – 2006. – № 34. – С. 12–14.
5. Менегетти А. Психология лидера / А. Менегетти // Перевод с итальянского ННБФ «Онтопсихология». Изд. 4(е, дополненное. — М. : ННБФ «Онтопсихология», 2004. — 256 с.

***Науковий керівник – Баришевська І.В.,
канд. екон. наук, доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування
Миколаївський національний аграрний університет***